

Theorie van GOR

Genetische Ontologische Resonantie: Een Fysiologische en Metafysische Systeemanalyse van de Menselijke Oorsprong, Zondeval en Posthumane Futures

Eindredactie: pastoor Jack Geudens, guidobortoluzzi.org

Samenvatting

In de hedendaagse ontmoeting tussen theologie, genetica en medische ethiek stuiten klassieke verklaringsmodellen van de menselijke conditie op hun grenzen. De traditionele, puur allegorische lezing van Genesis schiet schort bij het verklaren van de fysieke en biologische werkelijkheid van het menselijk lijden. Omgekeerd schiet een louter materialistisch-evolutionair perspectief tekort in het duiden van de diepe existentiële en ontologische gespletenheid van de *Homo sapiens*.

Dit artikel presenteert de **theorie van Genetische Ontologische Resonantie (GOR)**. Gebaseerd op het hypothetisch-deductieve simulatiemodel uit de geschriften van Don Guido Bortoluzzi, de antropologische analyses van Renza Giacobbi en hedendaagse inzichten uit de paleoantropologie, genetica en medische bio-ethiek, stelt GOR dat de mensheid moet worden begrepen als een **gebroken interfacesoort**.

Het model biedt niet alleen een klinisch en exegetisch verhelderende verklaring voor de biologische manifestatie van de erfzonde (zoals de etiologie van auto-immuunpathologie), maar vormt tevens een urgente diagnostische spiegel voor de hedendaagse transhumanistische biotechnologie.

1. Introductie: De Exegetische en Biologische Patstelling

In de klinische praktijk wordt de arts dagelijks geconfronteerd met het ‘natuurlijke kwaad’: aangeboren afwijkingen, oncologische mutaties en slopende auto-immuunaandoeningen. Binnen de klassieke theologie werd de oorsprong van dit lijden vaak toegeschreven aan een juridische schuld als gevolg van een morele misstap in de Hof van Eden. Voor de medisch wetenschapper blijft een dergelijke verklaring echter symbolisch mager en mechanisch onbevredigend.

Aan de andere kant van het spectrum definieert het strikt reductieve evolutionisme de mens als een toevallig aggregaat van genetische mutaties. Dit model laat de arts met een paradox: hoe verklaren we de unieke menselijke neiging tot transcendentie, ethiek en geweten, gecombineerd met een fysiologie die opvallend vaak in strijd lijkt met haar eigen voortbestaan?

Het hanteren van de geschriften van Don Guido Bortoluzzi als **theoretisch simulatiemodel** biedt een uitweg uit deze patstelling. Zonder te vervallen in plat creationisme — dat de wetten van de biologie en de prehistorie ontkent — gebruikt de hypothese-Bortoluzzi de kaders van de paleoantropologie en genetica om een interdisciplinaire synthese te vormen.

2. De Kern van het Model: De Mens als Gebroken Interfacesoort

De kernthese van de Genetische Ontologische Resonantie (GOR) luidt dat de mensheid in haar huidige fysiologische staat geen ‘homogene, oorspronkelijke soort’ is, maar de overlevende populatie van een **ingrijpende oer-hybridisatie**.

2.1. De Twee Confliderende Programmeringen

De zondeval was geen louter spirituele Ongehoorzaamheid, maar een fysieke, fylogenetische grensoverschrijding. Door een ongeoorloofde genetische vermenging tussen de oorspronkelijke ‘Zonen van God’ (de door God rechtstreeks gecreëerde volmaakte menselijke lijn) en een voormenselijk, hominside biologisch substraat (de voorouders), ontstond er een hybride populatie waarin twee fundamenteel onverenigbare systemen strijden:

- 1. De Goddelijke Blauwdruk (Homeostatische Resonantie):** Een genetische en energetische programmering gericht op volmaakte fysieke integriteit, cel-harmonie, geweten, transcendentie en altruïstische liefde.
- 2. De Voormenselijke Overlevingscode (Filogenetisch Substraat):** Een primitieve, biologische sturing gericht op instinctieve angst, territoriumdrang, dominantie en een overactieve, defensieve immuunrespons.

+-----+	
MENSELIJKE GENETISCHE DUALITEIT	
+-----+	
[GODDELIJK GENOOM]	vs. [VOORMENSELIJK
SUBSTRAAT]	
* Volmaakte cel-integriteit	* Instinctieve angst & strijd
* Geweten & Transcendentie	* Territoriumdrang
* Teleologische harmonie	* Overactieve immuun-defensie
+-----+	

3. Pathofysiologische en Genetische Implicaties

Voor de (huis)arts biedt het GOR-model een verrassend doordacht kader om de mechanica van menselijke ziektebeelden en fysiologische dysfuncties te duiden.

3.1. Auto-immuunziekten als Fysiologische Echo van de Breuk

In de moderne geneeskunde vormen auto-immuunziekten (zoals Reumatoïde Artritis, Systemische Lupus Erythematoses, Type 1 Diabetes en Multiple Sclerose) een complex vraagstuk. Het immuunsysteem — ontworpen ter bescherming van het organisme — verliest de immuuntolerantie voor het ‘eigen’ weefsel en start een destructieve reactie op lichaamseigen lipiden, eiwitten of DNA-structuren.

Binnen het GOR-model is dit fenomeen niet simpelweg een toevallige mutatie binnen de evolutie, maar de **directe fysiologische manifestatie van de hybride ontsporing**.

- **Het mechanisme:** Door de historische vermenging van twee incompatibele genomische lijnen vertoont het menselijk immuunsysteem op celniveau fysiologische ‘ruis’. De lymfocyten en

antigeen-presenterende cellen (APC's) herkennen het eigen weefsel op diep moleculair niveau niet als een unitaire 'zelf'.

- **Auto-immuniteit is de fysiologische expressie van de ontologische gespletenheid:** het menselijk lichaam herkent zichzelf niet meer volledig.

3.2. De Genese van de Zygote en de Overdracht van de Erfzonde

De Catechismus van de Katholieke Kerk leert dat de erfzonde wordt doorgegeven door voortplanting, niet door nabootsing; het is een staat die inherent is aan de menselijke natuur bij de conceptie.

Het GOR-model geeft aan dit gegeven een strikt biologische onderbouwing: de ontologische beschadiging bevindt zich in het erf materiaal zelf. Zodra de fusie van de mannelijke en vrouwelijke gameten plaatsvindt en de **zygote** gevormd wordt, wordt de hybride fysiologische code (met al haar kwetsbaarheden voor veroudering, ziekte en ontsporing) gereproduceerd.

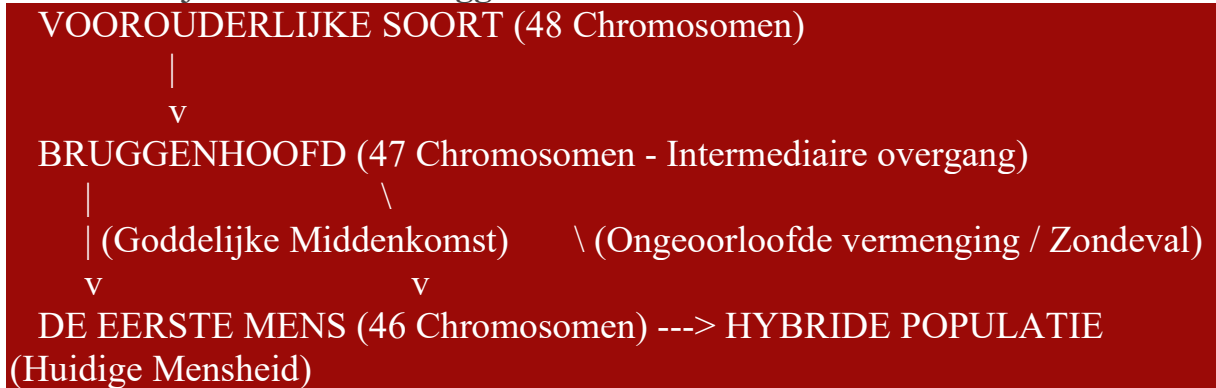
4. De Mechanica van de Schepping: Het 'Bruggenhoofd' en de Genoom-Drempel

Een cruciaal concept in de geschriften van Bortoluzzi, nader uitgewerkt door Renza Giacobbi, is dat van het **Bruggenhoofd** (*Ponte di Lancia*).

4.1. Chromosomale Compatibiliteit

Bij het scheppen van een nieuwe biologische soort stuit men op het principe van reproductieve isolatie: individuen van verschillende soorten zijn in de regel niet interfertiel vanwege verschillen in karyotype en chromosomale structuur.

Giacobbi legt uit dat God bij de totstandkoming van de Mens gebruikmaakte van een uniek, door de Voorzienigheid geprepareerd vrouwelijk individu uit de voorouderlijke soort: **het Bruggenhoofd**.

- **De Voorouderlijke Soort:** Bezat 48 chromosomen.
- **Het Bruggenhoofd:** Bezat een uniek intermediair karyotype van **47 chromosomen**. Zij diende als een fysiologische ‘incubator’ waarin, door goddelijke ingreep, het eerste paar volmaakte mensen met **46 chromosomen** ter wereld kon komen, zonder directe chromosomale continuïteit met de stamsoort.
- **De Ontsporing:** De zondeval vond plaats toen de mens (*de Jonge Man / Adam*) gemeenschap zocht met dit intermediaire individu. Hierdoor trad de mens buiten zijn eigen biologische klasse en creëerde hij langs natuurlijke weg een hybride nageslacht.

4.2. Wetenschappelijke Coïncidantie

In 2010 toonde de moderne genetica (onder meer door het werk van het Svante Pääbo-team) onomstotelijk aan dat de moderne *Homo sapiens* genen bevat van archaische mensachtigen zoals Neanderthalers en Denisova-mensen. Don Guido Bortoluzzi beschreef dit mechanisme van fylogenetische hybridisatie reeds gedetailleerd in de jaren 1970 — een opmerkelijke anticipatie op de latere academische consensus.

5. Mariologische en Christologische Noodzaak: De Systeem-Reset

Binnen dit fysiologisch-ontologische model veranderen de centrale christelijke dogma's van abstracte juridische bepalingen in **biologische en spirituele noodzakelijkheden**.

+-----+

|

| MARIOLOGISCHE EN CHRISTOLOGISCHE SYSTEEM-RESET |

|

+-----+

|

| [MARIA: DE ONBEVLEKTE ONTVANGENIS] |

|

- * Behouden van de onbesmette, oorspronkelijke Goddelijke Blauwdruk.
- * Niet slechts een juridische uitzondering, maar een biologische en ontologische voorwaarde (het "Project" van God).

|

|

v

|

|

| [CHRISTUS: HET RESONANTIE-HERSTEL] |

|

- * De Menswording als introductie van de ongeschonden 'Code'.
- * De Verlossing en de Sacramenten als her-programmering van het menselijk DNA en de menselijke geest.

|

|

+-----+

5.1. Maria als ‘De Onbesmette Systeem-Backup’

Wanneer Maria zich bij de verschijningen in Lourdes definieert met de woorden “*Ik ben de Onbevleete Ontvangenis*”, gebruikt Zij een abstractie. Zij zegt niet enkel dat Zij vrij is van zonde, maar identificeert zichzelf met de **oorspronkelijke Gedachte / het Project van God**.

In het GOR-model is Maria de unieke menselijke lijn die door Bijzondere Genade bewaard is gebleven voor de hybride ontsparing. Zij vertegenwoordigt

het ongeschonden menselijke genoom en de zuivere ontologische staat. Deze biologische en spirituele zuiverheid was een fysiologische noodzaak: om het Woord (Christus) een menselijk lichaam te laten aannemen zonder de ‘hybride ruis’ en erfzonde-fysiologie over te nemen, was een volkomen onbesmet substraat vereist.

5.2. Christus als Herstel-Code (Systeem-Reset)

Het menswordings- en verlossingswerk van Christus aan het kruis is binnen dit simulatiemodel geen juridische verrekening van goddelijke toorn, maar een daadwerkelijke **reconstructie van de menselijke natuur**. Christus stapt als het ware de fysieke werkelijkheid binnen om een nieuw Resonantie-Centrum te installeren.

Door de Menswording, het Offer en de Sacramenten biedt Christus de mensheid de mogelijkheid tot **fysieke, psychische en spirituele her-programmering**. De Verlossing is het stapsgewijs genezen van de erfelijke, fysieke en spirituele breuk, waardoor het menselijk substraat weer leert resoneren met de Geest van de Schepper.

6. Het Transhumane Tijdperk: De ‘Spiegel-Systeembreuk’

De relevantie van het herstelde denkmodel beperkt zich niet tot een historische of theologische terugblik. Wanneer we de principes van het GOR-model toepassen op de hedendaagse bio-ethiek en biomedische wetenschap, ontstaat een diagnostische analyse van de huidige tijdgeest.

We staan op de drempel van het **transhumane en post-humane tijdperk**. In de hedendaagse biomedische laboratoria voltrekt zich een beweging die een schrikbarende spiegel vormt voor de oer-zondeval.

[OORSPRONKELIJKE ZONDEFAL (Prehistorie)]

Fysieke hybridisatie van de Mens met een voormenselijk substraat.

|

v

[ONTSTAAN VAN DE HYBRIDE MENS (Incompleet/Gebroken)]

Ziekte, auto-immuniteit, fysiologische ruis.

|

v

[MODERNE REPETITIE: TRANSHUMANISME (Heden)]

Technologische/Biologische hybridisatie:

- Mens-dier chimeren (embryonale vermenging)
- Drie-ouder-baby's & kiemlijngeneeskunde
- Cybernetische implantaten (Borg-achtige interfaces)
- Eugenetische 'enhancement' (Prometheïsche hoogmoed)

6.1. De Repetitie van de Hybris

Het hedendaagse transhumanisme — aangevoerd door denkers en wetenschappers die pleiten voor genetische modificatie van de menselijke kiemlijn, de creatie van mens-dier-chimeren en cybernetische uitbreidingen — gebruikt een retoriek die identiek is aan de motieven achter de oorspronkelijke val. Zoals dr. Richard Seed bout stelde: *“Wij zullen goden worden, punt uit.”* Binnen het GOR-model is het transhumanisme geen logische ‘volgende stap in de evolutie’, maar de **technologische herhaling van de erfzonde**. Het is de poging van de hybride mens om op eigen kracht, buiten de Goddelijke Ordening om, een ‘superras’ te scheppen.

6.2. Kiemlijngeneeskunde en de Dreiging van het Posthumane

Vanuit het perspectief van de (huis)arts is het onderscheid tussen **therapeutische genetherapie** (het herstellen van een defect gen in

somatische cellen bij een individuele patiënt) en **kiemlijnmodificatie** / **chimerisme** van cruciaal belang.

- **Somatische Genetherapie:** Valt binnen de opdracht van herstel en genezing van de gebroken natuur (in de geest van Christus' verlossingswerk).
- **Kiemlijnmodificatie en Chimerisme:** Het inbrengen van lichaamsvreemd (dierlijk) DNA of het kunstmatig herontwerpen van de menselijke kiemlijn brengt veranderingen teweeg die onomkeerbaar doorwerken in alle volgende generaties.

De waarschuwing van conservatieve bio-ethici en de theologische analyse van Genesis 6 (*het bederven van 'alle vlees'*) laten zien wat het reële gevaar is: **de definitieve biologische uitwisseling van het authentieke menselijke substraat.**

Als de genetische structuur van de mens zo ingrijpend wordt gemodificeerd dat de oorspronkelijke menselijke natuur verdwijnt, wordt het biologische substraat dat in staat is te resoneren met de Goddelijke Geest ernstig verstoord. De mens dreigt te veranderen in een technologische 'chimera' die vervreemd is van zowel zijn biologische als zijn spirituele oorsprong.

7. Conclusie en Klinisch-Existentieel Perspectief

Het hypothetische denkmodel van Don Guido Bortoluzzi, uitgewerkt via de theorie van Genetische Ontologische Resonantie, brengt een noodzakelijke paradigmaverschuiving teweeg:

1. **Van Abstractie naar Fysiologische Realiteit:** De Schepping, Zondeval, Onbevleete Ontvangenis en Verlossing worden bevrijdt van zweverige allegorieën. Ze worden geplaatst in een hecht, logisch en

fysiologisch onderbouwd kader dat rekening houdt met de biologische werkelijkheid.

2. **Van Schuld naar Genezing:** De menselijke conditie wordt niet langer primair gedefinieerd door verlamrende, juridische erfschuld, maar door een **fysieke en spirituele verwonding die om heling vraagt**. Voor de arts herstelt dit de roeping van de geneeskunde: het dienen van het menselijk leven is het meewerken aan het fysieke herstel van de gebroken schepping.
3. **Een Bio-ethisch Kompas voor de Toekomst:** Op het moment dat de biowetenschap de menselijke natuur ‘op de operatietafel heeft gelegd’ om deze te herontwerpen, biedt het GOR-model een helder grensvlak. Het maant tot diep ontzag voor de integriteit van de menselijke genoomstructuur en waarschuwt voor de ontologische catastrofe van een nieuwe, technologische hybridisatie.

De theorie van Genetische Ontologische Resonantie herstelt de samenhang tussen wat we geloven met ons hart, wat we klinisch observeren met ons verstand, en de ethische verantwoordelijkheid die we dragen voor de toekomst van het menselijk ras.

Bronnenvermelding en Referenties

1. **Bortoluzzi, G.** (1974–1981). *Gevonden manuscripten en openbaringen over de Genese*. Uitgegeven en toegelicht door de Vereniging Don Guido Bortoluzzi.
2. **Giacobbi, R.** (2007). *Er was eens... Adam? Antropologische en genetische studie naar de geschriften van Don Guido Bortoluzzi*.
3. **Luns, H.** (2020). *Het Nu Komende Vrederijk: Over het werk van Don Guido Bortoluzzi, het Bruggenhoofd en de genese van de mensheid* (pp. 119–120).

4. **Academy of Medical Sciences (AMS).** (2011). *Animals Containing Human Material*. London: AMS Report.
5. **Catechismus van de Katholieke Kerk (KKK).** Paragrafen over de Onbevleete Ontvangenis van Maria (KKK 490-493) en de fylogenetische en spirituele gevolgen van de erfzonde (KKK 402-406).
6. **Chaberek, M. O.P.** (2021). *Aquinas and Evolution: Why St. Thomas's Metaphysics is Incompatible with Evolutionary Theism*.
7. **Pääbo, S.** (2014). *Neanderthal Man: In Search of Lost Genomes*. Basic Books.
8. **Kass, L.** (2002). *Life, Liberty and the Defense of Dignity: The Challenges of Bioethics*. Encounter Books.